EL PROJECTE QUE DÓNA VIDA DE NOU A LA MUSSARA

Els projectes poden ser realitat o quedar-se al paper i als plànols. Tot depèn del perquè es fan i quina vida se'ls vol donar. En aquest reportatge us parlem del projecte final de carrera del Jaume Alsina, enginyer d'edificació nascut a Riudoms i resident a Tarragona. Un any de feina molt intensa, sobretot els últims mesos, va permetre al Jaume superar el repte proposat pels seus professors de La Salle-URL de Barcelona. Al final, l'esforç va tenir recompensa i de les paraules es va passar als fets: més de 1.800 pàgines de dades i mesures al detall, tot ajustat al mil·límetre, per proposar tornar a habitar un dels espais més emblemàtics de les comarques de Tarragona, la Mussara.

Sí, el projecte del Jaume Alsina proposa reconstruir, rehabilitar i habitar de nou aquest poble de muntanya, que pertany al terme municipal de Vilaplana, creant-hi un Hostal Restaurant mediambientalment sostenible i amb tots els serveis possibles. La zona permet fer meravelles paisatgístiques i apostar per aquest tipus de construcció sempre i quan es pensi en tots els detalls infraestructurals. El Jaume, els té apamats i res se li ha escapat. Conversem amb ell per conèixer més detalls d'aquest interessant projecte.

Jaume, com neix la idea del teu projecte?

Inicialment són els professors de La Salle els qui em donen la idea de fer quelcom a La Mussara, proposant-me fer una mena de centre d'interpretació, i a partir d'aquí vaig començar a analitzar-ho tot a fons per acabar apostant per fer l'Hostal Restaurant.

El poble de La Mussara és a 990 metres d'alçada, a tocar del cingle de les Airasses, i té unes vistes impressionants. Ara està abandonat però es conserven les restes de vuit edificis, el campanar i l'església de Sant Salvador. Al centre del poble encara hi queda la bassa on es recollia l'aigua de pluja que es feia servir com a reserva per consumir i per donar de beure als animals. Amb tots aquests elements, vaig pensar que tenia moltes possibilitats i em va sorgir la idea de l'equipament hoteler.

A més, Jaume, la ubicació geogràfica és un avantatge afegit.

Per suposat. El poble és ubicat a la Serra de la Mussara, a les muntanyes de Prades, amb una cota màxima de 1.071 metres sobre el nivell del mar. No és massa lluny de la costa i per tant té el turisme de litoral per una banda i el de muntanya per l'altra. És un lloc molt atractiu, ho té tot i se li pot treure molt rendiment.

A més, amb els temps que estem vivint i l'experiència que tenim després del "boom immobiliari", penso que hauríem d'aprendre a enfocar el món en l'arquitectura i la construcció sostenible, pensant sempre en la reducció del consum energètic i la utilització de materials amb una baixa petjada ecològica.

Fins a quin punt seria un projecte sostenible el de l'Hostal Restaurant que proposes?

Ho seria del tot. Parlem d'un projecte que aprofita al màxim els recursos ja existents. La llum del sol, que és allí tot el dia, seria un element important. L'Hostal se'n beneficiaria d'aquest factor però també d'altres. Treballaria amb biomassa, tindria plaques solars, disposaria de sistemes per aprofitar les aigües pluvials i les aigües grises de manera que una part de l'aigua utilitzada seria tractada i es podria reutilitzar per regar les plantes o per tornar als lavabos. A la zona hi ha dos pous d'aigua.

I com a element principal, cal dir que l'Hostal estaria construït amb fusta. Aquest és un material molt sostenible, és un excel·lent biòtic, resistent i molt fiable en situacions de possibles incendis. I tinguem en compte que cada vegada hi ha més mà d'obra especialitzada en aquest sector. Al seu moment vaig fer un amplíssim estudi dels possibles materials constructius a utilitzar i crec, rotundament, que la fusta és ideal.

Explica'ns alguns detalls més de l'Hostal.

Parlem d'un equipament que tindria planta baixa i dues alçades més intentant recuperar la façana de l'antic poble. Hi hauria les habitacions normals, dues suites, cuina, restaurant, bar, biblioteca, despatxos de l'administració i fins i tot una zona spa. Tot plegat serien més de 1.800 metres quadrats amb tot tipus de serveis en un equipament que donaria vida a un espai natural més que interessant.

A més, com allí hi podria haver molt turisme rural, també proposo en el projecte una activitat, que pot ser annexa, de lloguer de bicicletes, material d'escalada o quads. El cas és diversificar amb varies activitats.

Ara, veient el projecte enllestit sobre plànol, sembla tot molt fàcil però aquí hi ha moltes hores de feina.

Aquí hi ha un any de feina i especialment nou mesos molt intensos. De la Setmana Santa al juny vaig dedicar-hi un promig de vint hores diàries. Pensa que aquí està tot calculat a l'últim detall i que quan fas un projecte de final de carrera has de tenir respostes per a totes les possibles preguntes que et farà el jurat. No pots inventar res, tot ha d'estar justificat.

Escolta Jaume, si aquest projecte el volguéssim construir, podríem?

Podríem si tinguéssim inversor i l'acord que hauríem d'assolir La Salle i jo com a responsables del projecte i el seus drets. Al document elaborat i presentat també hi ha les valoracions i estimacions econòmiques. Estaríem parlant d'una inversió d'uns tres milions d'euros que es podria recuperar, segons el pla financer, en uns cinc anys.

Hi haurà segona part d'aquest projecte.

Sí. Ara estic fent un màster de restauració i rehabilitació. I una de les idees amb les que treballo és la importància de recuperar l'església de Sant Salvador que té traces romàniques. Tot és posar-s'hi.

Ara per ara treballo en diversos projectes d'obres que compagino amb la tramitació de cèdules d'habitabilitat i realitzant certificacions d'eficiència energètica, projectes d'activitat, càlcul d'estructures i instal·lacions. Qui sap si en un futur podria passar a l'acció i fer real el projecte de La Mussara. El temps dirà.

Redacció TAG